

Biedrība "Latvijas Mediju ētikas padome"

**Ētikas padomes atzinums
Nr. 7/2023**

Rīgā, 2023. gada 14. augustā

Biedrības "Latvijas Mediju ētikas padome" (turpmāk – "Biedrība" vai "LMĒP") Ētikas padome (turpmāk – "Padome") šī gada 18. jūlija sēdē šādā sastāvā: Daiga Sproģe, Aivars Pastalnieks, Aleksandrs Mirlins, Guntars Līcis, Baiba Liepiņa, Skaidrīte Lasmane, Ingemārs Vekteris, Anda Rožukalne

konstatē:

[1] Biedrības valde 2023. gada 29. maijā saņēma EMERGN AS (turpmāk – "Sūdzētāja") pilnvarotā pārstāvja sūdzību (turpmāk – "Sūdzība") par Katrīnas Iļjinskas (turpmāk – "Žurnāliste") rakstu "Sapinušies meistarībā" (turpmāk – "Publikāciju") 2023. gada aprīļa žurnālā Forbes, ko izdod Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Business magazine" (turpmāk – "Izdevējs").

[2] Sūdzētājs raksta, ka Publikācijā publicēta nepārbaudīta un nepatiesa informācija par Sūdzētāju, kas aizskar tā godu, cieņu un reputāciju. Tas darīts šādos publikācijas fragmentos:

- "Kartēja pazīmes, radi un draugi";
- "[.] kartēja un interešu konfliktu pazīmes, tiesiskais nihilisms [.]";
- "[.] kompānija varēja piedāvāt jebkādu cenu, apzinoties, ka [Valsts ieņēmumu dienests] faktiski jau gadiem ilgi ir no tās atkarīgs.";
- "[.] Fadi Hraibi jau pēc Krimas okupācijas divus gadus strādāja Kremlim pietuvināta Krievijas multimiljonāra Vitālija Jusufova kompānijā";
- "[.] no publiski pieejamās informācijas var secināt, ka Emergn patiesie labuma guvēji varētu būt arī citi, piemēram, Ukrainas oligarhs Viktors Pinčuks vai arī Krievijas pilsonis Nikolajs Puntikovs.";
- "Jebkurā gadījumā - vai Emergn patiesībā pieder krieviem vai ukraiņiem – secināms, ka ne Uzņēmumu reģistrs, ne VID, visticamāk, nav saņēmis pilnu informāciju par patiesā labuma guvējiem, par ko savukārt iestādēm būtu bijis jāziņo un kandidāts no konkursa jāizslēdz.";
- "[.] neatkarīgi no tā, vai Emergn patiesie labuma guvēji ir no Krievijas vai Ukrainas, neviena no šīm abām valstīm nav ne NATO, ne EEZ, ne ES valsts, kas saskaņā ar VID nolikumu arī ir kandidāta izslēgšanas pamats";
- "Stāsts par Vācijā izveidoto kompāniju [...] dod ieskatu par cilvēkiem, ar kādiem ir sapinušies Emergn vadītāji.";
- "[.] Emergn īpašniekiem ir jāslēpjas Bermudā."

Sūdzētājs izskaidro Ētikas kodeksa piemērošanu, krimināli sodāmu nodarījumu piedēvēšanas pierādīšanas nepieciešamību, sniedz publikācijas un tās fragmentu interpretāciju un skaidro, kā tā negatīvi un nepamatoti ietekmē Sūdzētāja reputāciju.

Sūdzētājs norāda, ka Žurnāliste, vācot informāciju, nav sazinājusies ar Sūdzētāju vai tā akcionāriem, bet gan ar patiesā labuma guvēju Alex Adamopoulos.

[3] Sūdzētājs norāda, ka ir nosūtījis Izdevējam e-pasta vēstuli, pieprasot atsaukt nepatiesās ziņas, bet tas nav atbildējis un reaģējis.

[4] Sūdzētājs lūdz Ētikas padomei konstatēt Ētikas kodeksa punktu 4.1. un 4.6. pārkāpumus un uzlikt pienākumu Izdevējam atsaukt izplatītās nepatiesās ziņas un publicēt atvairinošanos Sūdzētājam.

[5] Atbilstoši Biedrības Statūtu 6.2. punktam Biedrības valde Sūdzību nosūtīja Izdevējam. Izdevējs informēja, ka Sūdzētāja vēstuli nebija laicīgi saņēmis, jo tikai pēc Biedrības vēstules saņemšanas, atklājās, ka Sūdzētāja pretenzija nokļuvusi e-pasta mēstuļu mapē. Izdevējs atvainojās par to un sagatavoja atbildi Sūdzētājam, ko nosūtīja arī Biedrībai.

[6] Atbildes vēstulē Izdevējs noraida visus Sūdzētāja pārmējumus un paskaidro, ka Publikācijā minētie apgalvojumi ir pamatoti ar faktiem un informācijas avotiem.

Izdevējs norāda, ka tas ir neapstrīdams fakts, ka Sūdzētāja gala īpašnieku kompānija ir reģistrēta Bermudu salās. Izdevējs akcentē, ka informācija par gala īpašniekiem nav pieejama, tostarp tā nav pieejama arī VID, kā Izdevējam to atzinusi pati iestāde.

Izdevējs uzsver, ka arī Publikācijas tapšanas gaitā, pieliekot pūles, informāciju par uzņēmuma gala īpašniekiem Žurnālistei nav izdevies iegūt. Žurnāliste sazinājusies ar norādīto patiesā labuma guvēju A. Adamopoulos, kurš ir gan Sūdzētāja padomes loceklis, gan deklarētais patiesā labuma guvējs (saskaņā ar Sūdzētāja rakstīto, deklarējis patiesā labuma guvēja statusu, veicot Sūdzētāja kontroli uz līguma pamata kā tā akcionāra izpildinstitūcijas pārstāvis un izpilddirektors). Rakstā iekļauta informācija, ko sniedzis A. Adamopoulos. A. Adamopoulos Žurnālistei atzinis, ka tam pieder tikai neliela daļa kompānijas. Vienlaikus Izdevējs norāda, ka uz papildus jautājumiem A. Adamopoulos joprojām nav atbildējis. Izdevējs vērs uzmanību, ka arī Sūdzībā liecināts, ka Sūdzētāja patiesā labuma guvēji dzīvo dažādās valstīs. Tāpēc Izdevējs uzskata par pamatotu veikto secinājumu, ka A. Adamopoulos nav vienīgais īpašnieks, un VID nav ieguvis pilnu informāciju par Sūdzētāja īpašniekiem – patiesā labuma guvējiem. Rezultātā ir pamatoti pārņemt VID nepietiekamu interesi un pūles tos noskaidrot.

Komentējot dažādus pārmējumus, ka Publikācijā ietvertas nepatiesas un apmelojošas ziņas (piemēram, ka Sūdzētāja patiesā labuma guvēji dzīvotu Bermudu salās, Krievijā vai citās valstīs, uz kurām attiecas sankcijas) un ka Publikācija Sūdzētājam, tā akcionāriem un patiesā labuma guvējiem piedēvē noziedzīgus nodarījumus, Izdevējs norāda, ka Publikācijā tas nav ne apgalvots, ne piedēvēts un Sūdzība satur virkni Sūdzētāja interpretācijas un izdomājumus par to, kādas ziņas un apgalvojumi izteikti rakstā.

Atbildē Izdevējs neslēpj kritisko attieksmi pret VID organizētajiem informāciju tehnoloģiju (IT) pakalpojumu iepirkumiem un aizstāv Publikācijā apgalvoto, ka “[Sūdzētājs] varēja piedāvāt jebkuru cenu, apzinoties, ka [VID] faktiski jau gadiem ilgi ir no tā atkarīgs”. Izdevējs noraida pārmējumu, ka šis apgalvojums būtu maldinošs, jo fakti, ka Sūdzētājs ir izveidojis VID IT sistēmu, uztur to gadiem ilgi un ir vienīgais pretendents daudzos lielos iepirkumos, pamatoti norāda uz VID atkarību no Sūdzētāja. Tāpat Izdevējs noraida apgalvojumu, ka minētais teikums liktu uzskatīt, ka Sūdzētājam ir, kā raksta Sūdzētājs, “jebkāda veida likumīga nepamatota ietekme uz publiskā iepirkuma procesu, jo procesa iznākums [Sūdzētājam] ir zināms vai to varētu tieši un nepamatoti ietekmēt.” Izdevējs norāda, ka Publikācijā nav izteikti apgalvojumi vai cita informācija, kas ļautu izdarīt pat pieņēmumu, ka Sūdzētājam ir ietekme uz publiskā iepirkuma procesu, un Publikācijā minēts, ka iepirkuma process ir VID atbildība.

Komentējot pārmējumus par teikumu “karteļa un interešu konfliktu pazīmes, tiesiskais nihilisms” un apakšvirsrakstu “Karteļa pazīmes, radi un draugi”, Izdevējs norāda, ka rakstā ir skaidri norādīts kuras frāzes un uz ko ir attiecināmas un ka apakšvirsraksti tiek izmantoti, lai raksturotu nākamās raksta sadaļas saturu. Frāzi “karteļa pazīmes” lieto Konkurences padome, ar to apzīmējot aizliegtas vienošanas pazīmes, viena no kurām ir mazs pretendentu skaits iepirkumā, kurā potenciāli būtu jābūt daudz pretendentiem. Izdevējs paskaidro, ka visi šie vārdi lietoti, lai raksturotu situāciju VID iepirkumos, ko pamato rakstā apkopotā informācija – dati par VID lielajiem IT iepirkumiem un mazo pretendentu skaitu, VID amatpersonu radniecība un citas bijušo un esošo amatpersonu deklarācijās konstatējamās saites ar iepirkumu uzvarētājiem.

Izdevējs arī atbild uz Sūdzētāja pārmējumiem, ka publikācijā apskatīta ar Sūdzētāju saistītā Emergn holdinga vēsture, kā arī iekļauta informācija par Fadi El-Zein Hraibi, viena no Emergn Global Holdings Limited direktoriem Krievijas pilsonību un strādāšanu Krievijas varai pietuvinātā multimiljonāra Vitālija Jusufova kompānijā pēc Krimas okupācijas. Izdevējs norāda, šī informācija ir patiesa, lasītājam ir tiesības iepazīties ar faktiem un izdarīt secinājumus. Konkrētā informācija dod ieskatu uzņēmuma vēsturē un rada priekšstatu par uzņēmuma bijušajiem un esošajiem sadarbības partneriem.

[7] Biedrības valde Sūdzību un Izdevēja atbildi nodeva izskatīšanai Biedrības Ētikas padomei atbilstoši Biedrības Statūtu 6.1.1. punktam.

Ētikas padome secina:

[8] Publikācija ir daļa no rakstu sērijas, kas pēta valsts lielos iepirkumus. Šajā Publikācijā skatīti Valsts Ieņēmumu dienesta (VID) veiktie IT pakalpojumu lielākie iepirkumi. Publikācijas fokuss ir VID iepirkumi un nodokļu maksātāju naudas lietderīgs izmantojums, līdz ar to var uzskatīt, ka tā veidota sabiedrības interesēs. Publikācijā pausta kritiska attieksme pret šo iepirkumu organizētāju – VID. Savukārt Sūdzētāja pieminēšana un izpēte Publikācijā ir likumsakarīga un pamatota – tajā minēti dažādi fakti, kas raksta autoram radījuši kritisku nostāju par VID organizētajiem daudz miljonu iepirkumiem, bet daļa no šiem faktiem saistīti ar Sūdzētāju, kam VID iepirkumos ir nozīmīga daļa (vairāk nekā 34 milj. eiro pēdējo četru gadu laikā).

Šādā situācijā analizēt, meklēt informāciju, būt kritiskam, izdarīt secinājumus un pieņēmumus ir analītiskās žurnālistikas darba metodes. Žurnālistiem nav jāatsakās no tiesībām izmantot šīs metodes tikai tāpēc, ka veiktās izpētes un veidotā materiāla rezultātā var tikt pozitīvi vai negatīvi ietekmēta publikācijā skatītās puses reputācija.

[9] Minot savas tiesības būt aizsargātam pret nepamatotu reputācijas aizskārums, Sūdzētājs ir norādījis uz senāku Ētikas padomes atzinumu, kad Ētikas padome secināja, ka, veidojot materiālus par iespējamiem noziedzīgiem nodarījumiem, medijam ir jānodrošina publikācijā iesaistīto personu aizsardzība pret iespējamu nepamatotu reputācijas aizskārums, lai nerastos neprecīzs priekšstats par sīžetā aplūkoto personu iesaisti noziedzīgā nodarījumā. Piemēram, medijam ir jānodrošina pietiekami skaidrs un medija auditorijai saprotams skaidrojums par materiālā aplūkoto personu nozīmi iztīrātājā jautājumā.

Ētikas padomes ieskatā, tieši šāds skaidrojums Publikācijā ir ticis sniegts – skaidrojot Sūdzētāja vietu VID iepirkumos. Turklāt Publikācijā apskatītie VID iepirkumi un daudzos gadījumos vienīgā iepirkuma dalībnieka izpēte nebūtu pielīdzināmi senākai situācijai, uz kuru Sūdzībā atsaucies Sūdzētājs – tā bija par ar uzņēmumu tieši nesaistīta cilvēka parādīšanu sīžetā par VID veiktu kratīšanu kādā uzņēmumā.

[10] Jautājums par patiesā labuma guvēja statusu ir juridiski diskutabls, jo pastāv dažādi veidi, kā uz to skatīties, kā to deklarēt, kas ir tiesīgs uzņēmuma vārdā sniegt valsts iestādēm informāciju par patiesā labuma guvējiem. Padomes locekļu vidū bija pārstāvēti dažādi skatījumi.

Lielākā daļa no Padomes locekļiem uzskatīja, ka žurnālistam ir tiesības uz brīvību informācijas iegūšanā, un centieni noskaidrot, kas ir Sūdzētāja īpašnieku ķēdes galā aiz Bermudu salās reģistrētās kompānijas, ir sabiedrības interesēs. Tie nebūtu ierobežojami ar specifiska normatīva akta izpildes kritērijiem, saskaņā ar kuru iespējams arī formāli izpildīt deklarēšanas prasības. Tāpēc Žurnālistes veiktā izpēte un jautājumi Sūdzētāja deklarētajam patiesā labuma guvējam, vienlaikus valdi pārraugošās padomes pārstāvim un vienam no akcionāriem ir pamatoti. No šīs personas iegūtā un Publikācijā izmantotā informācija konkrētajā jautājumā nebūtu uzskatāma par mazticamu. Tāpat ir būtiski, ka Sūdzētājs Publikācijā netiek vainots kādā likuma normas neievērošanā saistībā ar tā sniegto ziņojumu Uzņēmumu reģistram par patiesā labuma guvējiem. Publikācija pamatoti apšaubā, vai šis ziņojums sniedz patiesu ainu par uzņēmuma gala īpašniekiem, un ir kritiska par to, ka VID nav ieguvis pilnu informāciju.

[11] Izvērtējot Sūdzību, Ētikas padome secina, ka Sūdzētājs nav apstrīdējis un ar faktiem atspēkojis nevienu Publikācijā minētu faktu, secinājumu un pieņēmumu. Iepazīstoties ar Publikāciju, Ētikas padome secina, ka Publikācijas autors ir meklējis informāciju, pētījis, aprakstījis un vērtējis faktus, un izvirzītos pieņēmumus arī pamatojis. Ētikas padomes ieskatā, liela daļa Publikācijā meklēto atbilžu un izvirzīto pieņēmumu saistās ar faktu, ka informācija par vairāk nekā 80% īpašumtiesību daļu turētājiem/akcionāriem/patiesā labuma guvējiem Sūdzētāja īpašnieku ķēdē līdz pat Bermudu salās reģistrētajam uzņēmumam tiek slēpta, un Žurnālistei to atteicies atklāt arī deklarētais patiesā labuma guvējs.

[12] Ētikas padome vienlaikus vērs uzmanību, ka nedz normatīvie akti, nedz Biedrības Statūti vai Ētikas kodekss nedod tai tiesības sniegt apstākļu juridisko vērtējumu un pārbaudīt Sūdzībā

aplūkotās situācijas atbilstību normatīvo aktu prasībām. Ētikas padome vērtē tikai ētiskos apsvērumus Publikācijā.

[13] Ievērojot secināto Ētikas padome balso.

Aivars Pastalnieks, Aleksandrs Mirlins, Guntars Līcis, Baiba Liepiņa, Skaidrīte Lasmane, Ingemārs Vekteris, Anda Rožukalne balso, ka Publikācijā NAV pārkāpts Biedrības Ētikas kodekss.

Daiga Sproģe balso, ka Publikācijā IR pārkāpts Biedrības Ētikas kodekss, pievienojot atzinumam atsevišķas domas*.

Ētikas padomē nolemts:

1. Publikācijā nav konstatēti Biedrības Ētikas kodeksa pārkāpumi.
2. Lēmumu paziņot Sūdzētāja pārstāvim un Izdevējam.
2. Lēmumu publicēt Biedrības interneta vietnē un izplatīt informāciju par to atbilstoši Biedrības Statūtu 6.6. punkta noteikumiem.

*** Biedrības “Latvijas Mediju ētikas padome” padomes priekšsēdētājas Daigas Sproģes atsevišķas domas lietā par EMERGN AS sūdzību par 2023. gada aprīļa žurnālā Forbes žurnālistes Katrīnas Iljinskas rakstu “Sapinušies meistarībā”**

[1] Ētikas padomes redzeslokā ir nonākusi juridiski sarežģīta lieta par EMERGN AS sūdzību par žurnālistes Katrīnas Iljinskas rakstu “Sapinušies meistarībā” (turpmāk tekstā - “Publikācija”) 2023. gada aprīļa žurnālā Forbes.

[2] Ētikas padome savos atzinumos vairākkārt uzsvēra, ka tās kompetencē nav vērtēt sūdzības juridiskos aspektus, bet gan mediju ētikas pamatprincipu ievērošanu. Tomēr, šajā lietā ir vairāki aspekti, kas lika man nepieņemt kolēģiem attiecībā uz atziņu, ka Publikācijā un tās tapšanas gaitā būtu pilnībā ievērots biedrības “Latvijas Mediju ētikas padome” ētikas kodekss (turpmāk tekstā – Ētikas kodekss). Tādējādi atzinumam tiek pievienotas manas atsevišķas domas, kas ir demokrātisks mehānisms, ar kuru tiek demonstrēta Ētikas padomes locekļu uzskatu daudzveidība.

[3] Nav šaubu par to, ka sabiedrība ir jāinformē par tik sarežģītu un joprojām ne vienmēr caurspīdīgu valsts iepirkumu procedūru norisi, vēl jo vairāk kontekstā ar preses īstenoto nozīmīgo tā saukto „sabiedrības sargsuņa” funkciju. Tomēr, informācijas un konkrētu faktu atspoguļošanā nedrīkst aizmirst nedz par mediju tiesību normatīvo regulējumu, nedz par mediju ētikas pamatprincipu ievērošanu. Tas būtu attiecināms arī uz žurnālistu pieņēmumiem par kādu no publikācijā atspoguļotajiem faktiem, piedāvājot lasītājiem savas versijas un interpretācijas, kurām būtībā nav nekādu pierādījumu.

[4] Vērtējot šīs lietas apstākļus, arī pēc medija sniegtajiem paskaidrojumiem, tā arī neesmu guvusi pārliecību, ka žurnālistes pieņēmums “Tātad no publiski pieejamās informācijas var secināt, ka Emergn AS patiesie labuma guvēji varētu būt arī citi, piemēram, Ukrainas oligarhs Viktors Pinčuks vai arī Krievijas pilsonis Nikolajs Puntikovs.” (turpmāk tekstā arī “pieņēmums”), balstītos uz objektīviem apsvērumiem un jebkādiem pierādījumiem. Pats medijs savos paskaidrojumos apgalvo, ka žurnāliste ir pielikusi visas pūles, lai noskaidrotu pārējos EMERGN AS īpašniekus, tomēr nebija atradusi atbildes uz šo jautājumu. Līdz ar to rodas likumsakarīgs jautājums, ja žurnālistes rīcībā nav patiesas informācijas par EMERGN AS citiem patiesā labuma guvējiem, cik pamatoti ir maldinošā formā informēt sabiedrību par saviem pieņēmumiem, cenšoties ietekmēt lasītājus par Ukrainas un/vai Krievijas pilsoņu lomu EMERGN AS darbībā. Nav šaubu par to, ka šāds žurnālistes pieņēmums “met ēnu” uz EMERGN AS un tā līdzšinējo un turpmāko dalību valsts iepirkumos.

[5] Likumdevējs ir strikti paredzējis un sniedzis patiesā labuma guvēja definīciju, proti, saskaņā ar Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma 1. panta 5. punkta a) apakšpunktu patiesais labuma guvējs ir fiziskā persona, juridiskās personas īpašnieks vai kura kontrolē juridisko personu, vai kuras vārdā, labā, interesēs tiek nodibinātas darījuma attiecības

vai tiek veikts gadījuma rakstura darījums, un tā ir vismaz attiecībā uz juridiskajām personām — fiziskā persona, kurai tiešas vai netiešas līdzdalības veidā pieder vairāk nekā 25 procenti no juridiskās personas kapitāla daļām vai balsstiesīgajām akcijām vai kura to tiešā vai netiešā veidā kontrolē.

[6] Tātad par patiesā labuma guvēju var būt persona, kurai pieder kapitāldaļas vai akcijas noteiktajā apmērā vai kura tiešā vai netiešā veidā to kontrolē (neatkarīgi no īpašumā esošo kapitāldaļu vai akciju apmēra). Minētais aspekts vēl jo vairāk ir uzmanības vērts saistībā ar neseno Eiropas Savienības Tiesas 2022. gada 22. novembrī taisīto spriedumu apvienotajā lietā Nr. C-37/20 un Nr. C-601/20, kur tiesa nonāca pie slēdziena, ka publiska piekļuve informācijai par patiesajiem labuma guvējiem ir smaga iejaukšanās ES Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā nostiprinātajās pamattiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību. Jāatzīst, ka minētais spriedums skar tikai informācijas vispārējo pieejamību. Latvijas nostāja ir palikusi tāda, ka tas neattiecas uz informācijas pieejamību tiesībsargājošajām iestādēm, kā arī likuma subjektiem, piemēram, bankām, kā arī neskar juridisko personu pienākumu atklāt savus patieso labuma guvējus.

[6] Ņemot vērā augstāk minēto normatīvo regulējumu, žurnālistam vienmēr ir rūpīgi jāizvērtē, vai viņa pieņēmumi, kas publicēšanas brīdī netiek nekādā veidā pamatoti, var nodarīt neatgriezenisku kaitējumu personai, tās reputācijai, cieņai un godam. Medijiem, neatkarīgi no to žanra, vienmēr ir jārod līdzsvars starp tiesībām uz vārda brīvību un privātpersonas tiesībām uz goda un cieņas aizsardzību, reputācijas neaizskaramību. Minētais šajā lietā ir vienlīdz svarīgi gan uzņēmumam EMERGN AS, gan pēc analogijas Valsts ieņēmumu dienestam, kuram pamatā Publikācijā tiek pārņemtas iespējamās neizdarības iepirkumu procedūru norisē. Publikācijā, manuprāt, nav pietiekami izvērtēta minētā mijiedarbība starp tiesībām uz vārda brīvību un privātpersonas tiesībām uz goda un cieņas aizsardzību, reputācijas neaizskaramību, tādējādi ar augstāk minēto žurnālistes pieņēmumu tika, iespējams, apzināti veidots pārspilējums, kas secīgi varētu norādīt uz godprātības principa pārkāpumu.

[7] Saskaņā ar Ētikas kodeksa 4.2.punktu plašsaziņas līdzekļi nodrošina sabiedrības tiesības saņemt daudzveidīgu informāciju un viedokļus no dažādiem avotiem. Plašsaziņas mediji un ar tiem saistītās personas ņem vērā dažādus viedokļus arī gadījumā, ja tie šķiet personīgi nepieņemami. No lietas materiāliem izriet, ka žurnāliste Katrīna Iljanska nebija vērsusies pie EMERGN AS valdes, kas vada uzņēmuma komercdarbību un ir tā izpildinstitūcija, kura pārzina iepirkumus, to nianšes, kā arī jebkuras uzņēmuma procedūras. Minētais norāda, ka žurnālistei īsti nebija objektīvas vēlmes iedziļināties konkrētajos iepirkumos, jo reti kurš patiesā labuma guvējs detaļās pārzina uzņēmuma komercdarbības nianšes, informācijas reģistrēšanas norisi Komercreģistrā, dalību konkrētajos valsts iepirkumos. Līdz ar to uzskatu, ka šajā lietā no žurnālistes puses netika pievērsta pietiekama uzmanība daudzveidības principa nodrošināšanai.

[8] Noslēgumā, kaut arī EMERGN AS sūdzībā netiek pievērsta uzmanība tādiem Publikācijas fragmentiem kā "Mistiskais libānietis", "... direktors – Fadi El-Zein Hraibi, kas pretēji manām iedomām izrādījās Krievijas pilsonis. Diezgan neraksturīgs vārds krievam...", "Viņš nav vienkārši kaut kāds tur krievs.", jo tiešā veidā neskar pašu uzņēmumu, tomēr, manā redzējumā žurnālistam būtu jāizvairās no apzīmējumiem vai ilustratīviem komentāriem/piezīmēm, kas jebkādā veidā varētu norādīt uz rasu propagandu, nacionālo pārkāpumu vai neiecietību. Lai arī pašā Publikācijā minētās žurnālistes Katrīnas Iljinskas piezīmes īpaši netiek izceltas, tomēr, vidusmēra lasītājam tās nepaliek nepamanītas un rada neglaimojošu priekšstatu par žurnālistes savdabīgo izpratni par pilsonības un tautības nianšēm un atšķirībām.

Ētikas padomes priekšsēdētāja
Daiga Sproģe